

28 А отъ смоковницѣ-тѣ научѣте притѣж; кога-
 то вече вѣйки-тѣ ѿ омекнѣтъ и развивать ли-
 29 стіе-тѣ *си*, знаете вече че е близу лѣто-то. Така
 и вы, кога видите това че става, да знаете че е
 30 близу на врата-та. Истинѣж ви казувамъ, че нѣ-
 ма да прѣмине тойзи родъ, докѣ не бѣде всич-
 31 ко това. Небе-то и земя-та ще прѣминѣтъ; но
 32 мои-тѣ думы нѣма да прѣминѣтъ. А за онзи
 день и часъ никой не знае, нито ангели-тѣ, кои-
 то сѣ на небеса, нито Сынъ-тѣ, тѣкмо Отецъ.
 33 Пазѣте ся, бдѣте и молѣте ся; защото не знае-
 34 те кога ще бѣде врѣме-то. *Понеже това ще бѣ-*
де както кога человекъ нѣкой отиде на пѣтъ,
 и остави кѣщѣ-тѣ си, и даде власть-тѣ на ра-
 бы-тѣ си, и всякому неговѣ-тѣ му работѣ, и
 35 на вратарь-тѣ повелѣ да е буденъ. И тѣй бѣдѣ-
 те будни *и вы*: (защото не знаете кога ще дойде
 господарь-тѣ на кѣщѣ-тѣ, вечерь-тѣ, или по
 срѣдъ нощъ, или кога нѣе нѣтель-тѣ, или за-
 36 ранъ-тѣ;) Да не бы като дойде внезапно да вы
 37 намѣри че спите. И това що казувамъ на васъ,
 на всички *го* казувамъ: Будни бѣдѣте.

ГЛАВА 14.

1 А слѣдъ два дни бѣше на ска и бесквасни-тѣ
хлѣбове: и търсѣхъ первосвященници-тѣ и кни-
 жници-тѣ какъ да го уловятъ съ измамъ, и да
 2 го убійтъ. И думашъ: Да не е въ праздникъ-тѣ,
 за да не стане мѣлва въ народъ-тѣ.
 3 И когато бѣше той во Виваніѣж, въ домъ-тѣ
 на Симона прокаженнаго, и сѣдѣше на трѣпе-
 зѣ-тѣ, дойде една жена, която имаше алавастръ
 съ миро нардово, чисто *и скъпо*; и като разби
 4 алавастръ-тѣ, излѣ *миро-то* на главѣ-тѣ му. А
 имаше нѣкои, които негодувахъ въ себе си, и
 думашъ: Защо станѣ тая пагуба на миро-то?